

ПОЗИЦІЯ

ПРАВА ВИМУШЕНИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

№ 12, • 15 вересня 2017 р.

Спецвипуск

ТЕМА НОМЕРА: РЕІНТЕГРАЦІЯ

Что нужно учесть при реинтеграции отдельных районов Донбасса

Уже два года сотрудники ХПГ осуществляют мониторинговые поездки в Донецкую и Луганскую области с целью документации фактов нарушения прав человека в зоне вооруженного конфликта. Нашей главной целью, конечно же, в первую очередь являются граждане, которые проживают в населенных пунктах, расположенных либо на самой линии разграничения, либо примыкающие к ней. Те люди, которые практически ежедневно чувствуют все «прелести» проживания в милитаризованной зоне. Разрушение жилья вследствие обстрелов, случаи ранений и смерти, незаконных задержаний и похищений, естественно, нами активно фиксируются и документируются. Однако наряду с этим мы фиксируем и другие случаи нарушения прав человека (НПЧ), о которых в среде проукраинских сообществ стараются стыдливо умалчивать...

В этой статье мы хотели бы поднять именно эту категорию НПЧ и вынести ее на публичное обсуждение.

Четвертый год на востоке Украины продолжается вооруженный конфликт. То, что данный конфликт инспирирован Российской Федерацией и полностью обеспечивается ею — ни у кого сомнений не вызывает. То, что Антитеррористическая операция, проводимая уже почти 3,5 года, совершенно не вписывается в формат существующей реальности — тоже понятно всем, кто знаком с ситуацией на Донбассе. Фактически, на данный момент, мы имеем локальный вооруженный конфликт, практически в замороженной стадии — объективно нужно признать, что за последние 2,5 года никаких военных операций больше не происходило (по сравнению с 2014 и началом 2015 годов), наблюдается позиционное вооруженное противостояние. Сейчас речь идет даже не о сдерживании незаконных вооруженных формирований т.н. «республик», а о будничном контроле над линией разграничения (ЛР) — пресечении попыток перехода ЛР в обход пунктов пропуска, а также перемещения товаров и материальных ценностей. Есть такие участки ЛР, где обстрелов и разных диверсий не было уже более двух лет.

Над всеми этими реалиями довлеют Минские договоренности, а также соглашения, достигнутые в Нормандском формате, поэтому у Украины крайне небольшое поле для маневра. Фактически, украинские силовые структуры весьма ограничены в своих действиях.

Теперь оставим за рамками статьи юридическую казуистику, и рассмотрим реальное положение гражданского населения, проживающего в районе проведения АТО.

Граждане, проживающие в населенных пунктах, расположенных прямо на ЛР, уже больше года жалуются на то, что украинские силовики (батальоны МВД и ВСУ) расселяются в домах, оставленных выехавшими местными. Проблема заключается в том, что счета за воду, газ, свет и другие услуги начисляются собственникам жилья, и в некоторых случаях суммы уже достигают десятков тысяч гривен. Такие проблемы были зафиксированы в Станице Луганской, Макарово, Малиновом, Старом Айдаре, Трехизбенке, Золотом, Попасной, Троицком, Луганском, Новгородском, Верхнеторетском, Марынке, Красногоровке, Гранитном и Чермалыке. Список населенных пунктов далеко не полный, и возможности установить всех собственников жилья, на чьи адреса приходят такие платежи, у нашей группы не было. Однако масштаб проблемы и ее системность должны быть замечены и поняты украинским сообществом. Речь идет о тысячах домовладений на протяжении 480 километров линии разграничения от Станицы Луганской до Широкино. Мы также получали подобные сообщения от жителей из населенных пунктов, расположенных на значительном удалении от ЛР. Эту проблему ни в коем случае нельзя перекладывать на самих собственников — это несправедливо. Все подобные случаи могут быть решены силами местных военно-гражданских администраций.

Расселение представителей силовых структур в жилом секторе влечет за собой и другие последствия. В ряде населенных пунктов нашими группами фиксировались жалобы гражданского населения на то, что украинские силовики ведут обстрел позиций незаконных вооруженных формирований прямо из места своего поселения. Такие случаи зафиксированы нами в Станице Луганской, Лобачево, Золотом, Новотроицком, Марынке и Авдеевке. Естественно, ведение боевых действий из заселенного сектора ведет к прямой угрозе ответного огня для жителей, живущих в непосредственной близости от мест расселения силовиков. Что категорически недопустимо, неприемлемо и не может быть оправдано никакими тактическими соображениями!

Еще один аспект, подлежащий обязательному урегулированию — взаимоотношения между представителями силового блока и местным населением. В последние два года конфликта на Донбассе в силовые структуры пришло много случайных людей, единственной мотивацией которых является размер материального вознаграждения и поощрения за службу. Сотрудники ХПГ в каждой поездке фиксировали не совсем адекватное (точнее, совсем не адекватное) отношение отдельных силовиков к гражданскому населению,

включая и наших сотрудников. Высказывания отдельных представителей силовых структур в духе «Все местные — сепары», «Всех вас надо поставить к стенке», «Вы — не люди», и тому подобное в аналогичном склонении — не может быть оправдано никакими стрессами, которые (по последующим объяснениям командиров этих представителей) они испытали, находясь в зоне АТО. Представитель украинской силовой структуры не может быть очагом распространения подобных высказываний; не имеет морального права на реализацию подобного отношения к гражданскому населению, проживающему в зоне ведения боевых действий.

Очень приятно узнавать от местного населения о том, что между военными и гражданскими в конкретном населенном пункте установились максимально дружественные отношения — военные помогают гражданским с медикаментами, продуктами питания, с восстановлением жилья после обстрелов. И крайне неприятно получать от местных жителей жалобы на противоправные действия украинских силовиков... Увы, но такие жалобы нами были зафиксированы в Станице Луганской, Лобачево, Золотом, Троицком, Марынке, Чермалыке.

Следующий аспект, требующий реакции руководства АТЦ — это вопрос размещения блок-постов (БП). Весной 2014 года БП создавались с целью не допустить проникновения оружия в центральные районы Украины. Какой-то системы в построении сети БП в Донецкой и Луганской области тогда не было. В 2015 году АТЦ и СБУ приняли Порядок пересечения через линию разграничения граждан и перемещения товаров, в котором более-менее логично выписали все нюансы движения через ЛР. Там же были выписаны действия силовиков, обеспечивающих порядок и пропускные процедуры на пунктах пропуска. К сожалению, нам так и не удалось найти законодательное обеспечение работы БП, расположенных на значительном удалении от ЛР.

По личному опыту перемещения знаем лишь о нескольких «неписанных» правилах, прижившихся на функционирующих БП в зоне АТО: в темное время выключить фары и включить аварийку; начинать движение по команде; запрещена фото и видеосъемка; на некоторых БП до сих пор запрещают пользоваться телефоном (видимо, во избежание скрытой видеосъемки); никто из персонала БП никогда не представляется (в течение последних двух месяцев сотрудники ХПГ зафиксировали всего 3 случая, когда сотрудники Нацполиции на БП представлялись после просьбы об этом); персонал БП категорически не настроен на какие-либо объяснения гражданам сути своих действий; до начала 2016 года ряд БП работал с закрытием «на сон» или «на обед», сейчас все БП работают в круглосуточном режиме; в каждом втором случае персонал БП, обнаруживая гражданина с регистрацией места жительства на оккупированных территориях, требует справку ВПО; крайне редко персонал БП соглашается пропускать граждан, которые предъявляют иные, кроме паспорта, документы, даже из определенного законами Украины перечня «документів, що посвідчують особу». Нами фиксировались случаи, когда персонал БП требовал от граждан с регистрацией места жительства на оккупированных территориях тщательной проверки всех электронных девайсов — планшетов, телефонов, ноутбуков, фотоаппаратов и др., прекрасно отдавая отчет своим действиям и понимая, что они незаконны. Подобные случаи были зафиксированы в Счастье, Бахмуте, Славянске, Часов-Яре, Мариуполе, Марынке.

Отметим, что на всех БП наблюдаются очереди автотранспорта, особенно там, где заступили на службу новые сотрудники. Время прохождения БП может составлять от 10 до 40 мин., на отдельных БП и более. В такое жаркое нынешнее лето столь затяжные пропускные процедуры на каждом БП можно расценить как изощренные пытки...

Изначально система БП была необходима для того, дабы пресечь перевозку оружия из зоны АТО. Однако так сложилось, что перекрыть все дороги оказалось невозможным, те, кто работает с электронными картами, прекрасно знает все проселки и тропинки, которыми можно объехать все БП. И те, кто желает что-то вывезти из зоны проведения АТО — делают это в объезд существующих БП. Так зачем же создавать новые БП?

Граждане, проживающие вблизи ЛР и вынужденные ежедневно перемещаться через БП, передвигаясь между населенными пунктами на подконтрольной территории, очень резко и негативно отзываются о работе персонала БП.

Да и статистика выявленных запрещенных предметов очень далека от того, чтобы оправдать такие неудобства. Судя по всему, контроль за незаконным перемещением оружия уже касается не столько потенциальных боевиков т.н. «республик», сколько украинских военных, жаждущих вывезти из зоны проведения АТО трофейное или неучтенное оружие по разным соображениям. Должно ли из-за этого страдать гражданское население?..

Еще один аспект — логистика перемещения граждан через ЛР. Сейчас пропускные процедуры осуществляют 5 контрольных пунктов въезда-выезда (КПВВ) — 4 в Донецкой области и 1 пешеходный в Луганской. Этого категорически недостаточно для организации цивилизованного перехода гражданского населения с/на оккупированные территории. Ежедневно через КПВВ проходит порядка 30000 человек. Ряд населенных пунктов на линии разграничения оказались рассеченными. Жители сел и поселков по разные стороны ЛР оказались отрезанными от своих родственников — детей, внуков, дач, земельных участков, рабочих мест... Жители Лобачево, Лопаскино, Трехизбенки, Золотого, Новоолександровки, Новолуганского, Южного, Новгородского, Гранитного, Чермалыка исторически были связаны с населенными пунктами, расположенные ныне по другую сторону ЛР. У многих там проживают родители, дети, внуки. Теперь они вынуждены преодолевать десятки, а то и сотни километров для пересечения ЛР через КПВВ, в то время, когда напрямую это находится всего в паре километров. Этот аспект также требует немедленной реакции АТЦ для того, чтобы снять раздражение гражданского населения таким абсурдным положением. Нужно открыть прямые переходы для местного населения в подобных местах.

Вышеназванные, а также иные аспекты, которые прямо влияют на формирование дружественного восприятия украинской государственности у местного населения, обязательно должны быть приняты во внимание при выработке стратегии реинтеграции отдельных районов Донбасса...

ПРОБЛЕМА

Правозахисники під будівлею Кабінету Міністрів вимагали вирішення проблем переселенців

6 вересня на площі перед Кабінетом Міністрів України відбулася акція «Сніжний ком проблем переселенців. Четвертий рік без відлиги».

Під час заходу юристи організацій, що надають допомогу внутрішньо переміщеним особам, влаштували приймальню біля стін Кабміну та надавали безкоштовні юридичні консультації для переселенців. Після цього представники громадських організацій провели брифінг і розповіли про найбільш актуальні проблеми у сфері забезпечення прав і свобод переселенців.

«Ми вимагаємо прийняття декількох нормативних документів, які вже розроблені громадськістю, для того, щоб поліпшити становище внутрішньо переміщених осіб. Насамперед, це законодавство, яке дозволить громадянам України, що проживають на непідконтрольних Україні територіях отримувати свої пенсії. Ми також хочемо, щоб були внесені зміни до нормативно-правових актів про реєстрацію місця проживання ВПЛ і про отримання ними паспортів», — заявила під час свого виступу на брифінгу юристка БФ «Восток-SOS» Олена Луньова.

Наприкінці акції «сніжний ком», зроблений з чисельних звернень переселенців до громадських організацій, був переданий представнику Кабміну.

Зуважимо, що загалом, з початку конфлікту, представниками громадських організацій «Крим-SOS», «Донбас-SOS», благодійних фондів «Право на Захист» та «Восток-SOS» було надано 111 748 консультацій, серед яких 45 329 — кількість звернень, за якими надали консультації та вторинну правову допомогу за 2017 рік.

Юрій Нужний, «Захист прав вимушених переселенців»

«Остановка выплат пенсий бывшим переселенцам — это помощь российской пропаганде»

Массовые иски — в ответ на массовую остановку выплат. Пенсионный фонд прекратил платить пенсии переселенцам, прописавшимся на подконтрольной территории и таким образом отказавшимся от статуса внутренне перемещенного лица. Как выиграть дело в суде — в студии Громадського радіо розказала координатор «Донбас SOS» Ольга Гвоздева, і о самой ситуации изнутри рассказал пенсионер Николай Залозный, который переехал с Донбасса.

Николай Залозный: В прошлом году я купил жилье в городе Смела Черкасской области, пошел становиться в Пенсионный фонд на учет, они сказали, что поставим вас только в том случае, если вы принесете из управления соц. защиты справку, что вы не переселенец. В прошлом году я предоставил эту справку в управление соц. защиты, написал, что отказываюсь быть ВПО, эту справку я принес в Пенсионный фонд, и в прошлом году этого было достаточно для того, чтобы поставить меня на учет в Пенсионный фонд, и чтобы я получал пенсию на общих условиях. Пенсию они мне платили с сентября 2016 по август 2017 года. Потом мне вручили письмо, что для того, чтобы продолжать дальнейшие выплаты вам нужно опять стать ВПО, и только тогда продолжат эти выплаты. Я отказался, потому что считаю это нарушением прав и свобод человека, они не дают нам интегрироваться в общество полностью, потому что эта справка влечет за собой ряд ограничений жителей Донбасса, которые здесь приобрели жилье. Например, я не могу пользоваться банком, которым хочу, пенсия должна перечисляться строго через «Ощадбанк», ко мне раз в полгода должен приходить инспектор и проверять: живу я здесь или не живу, и удостоверения личности пенсионное тоже не такое как у всех. Я пошел против этого, начал бороться, в других регионах появились люди, в частности это Мариуполь, Бердянск, Кировоградская область. Мы считаем, что власть этими своими действиями не объединяет, а разъединяет Украину. Во-первых, не дает нам полностью интегрироваться, во-вторых, идет же информация на неподконтрольную территорию. Они тоже смотрят телевиденье, и там будут говорить: смотрите как притесняют наших донецких, куда вы поедете. Чтобы вернуть эти территории нужно показать, что мы здесь живем лучше, что нас никто не притесняет, а выходит наоборот — притесняют.

Ольга Гвоздьова: Це масова проблема. Тільки у нашого юриста, яка займається цими справами більше десятка справ людей, які готові йти до суду і зараз вже подали позов. Є виграшні справи до апеляційної інстанції, тобто всі інстанції пройдені вже по Харківській, Полтавській, Київській області. Якщо є така справа — ми закликаємо подавати до суду, зараз є дуже багато громадських організацій, які надають безкоштовну юридичну допомогу, і ці справи будуть виграшні для особи пенсіонера. Однак це такий нонсенс, коли конституційне право на отримання пенсії людина отримує через суд, і тут проблема, про яку каже сам Пенсійний фонд, що це проблема електронних справ, що переселенці і особи, які відмовляються від довідки ВПО, не мають паперової пенсійної справи, вона залишилась на непідконтрольній території, але за прикладом історії нашого героя — не було цієї особової справи, але ж знайшли спосіб як виплачувати пенсію. Ця ситуація може бути вирішена простим роз'ясненням Міністерства соціальної політики, рішення може бути просте. У нас була комунікація з Пенсійним фондом, вони кажуть, що потрібно пенсіонеру отримати новий статус: статус людини, яка відмовилась від статусу ВПО. Це звучить як нонсенс, тому що це не статус, це факт. Факт, що людина переїхала під час війни — його ніяк не скасуєш. Якщо у них проблеми технічного плану, то їх треба вирішувати технічно.

Григорій Пирлік: Ті, хто захоче оскаржувати, наскільки це важка процедура?

Ольга Гвоздьова: Це неважка процедура, якщо звертаються до юристів громадських організацій, які працюють з цими справами, це типовий позов, до нас можна звертатися за «гарячою лінією»: 0 800 309 110, ми можемо проконсультувати, там може бути момент судового збору, але при аргументації можливе звільнення від судового збору. Також треба буде чекати місяць на розгляд цієї справи, і тут людина обирає: або повертатися до довідки ВПО і отримувати пенсію як переселенець, але навіть повернувшись до довідки, людина може отримати пенсію і як переселенець і може в цей час подати позов, виграти його через декілька місяців, і потім відмовитись знову від довідки і отримати на загальних підставах.

До нас можна звертатися за «гарячою лінією»: **0 800 309 110.**

Григорій Пирлік: Щодо вашої ситуації, пане Миколо, чим це все закінчилося, ви звернулися до суду?

Николай Залозный: Сейчас я обратился в организацию «Донбас SOS», и мне помогают составить иск в суд, где-то в сентябре мы его подадим, и будем судиться, потому что у меня и в многих людей принципиальная позиция. Выходит так, что власть ударила очень больно по тем, у которых проукраинская позиция. Не каждый пойдет на такой шаг: бросить все, отказаться от всего. Мы переехали, поддержали Украину, бросили дома, все что нажито, всю свою жизнь там оставили, дорожке может быть только жизнь близких и своя жизнь. Мне не надо помощи от государства, я только прошу, чтобы мне не мешали жить, а выходит наоборот, они палки в колеса ставят.

Ольга Гвоздьова: Якщо ми копнемо глибше, то все це, можливо, входить в питання бюджету і економії Пенсійного фонду, але це дуже не далекоглядна політика. Якщо за рахунок таких осіб ми намагаємось зекономити бюджет Пенсійного фонду, то, по-перше, особи все одно можуть затребувати свою пенсію через суд, а по-друге, це дискримінація тих людей, які постраждали через війну. Це бачать наші родичі, які проживають на непідконтрольній території, це бачить російська пропаганда, яка використовує це. Навіщо ми даємо підґрунтя, яке використовують у російських ЗМІ?

«Громадське радіо»

ДОПОМОГА

У Харківській області 40% переселенців не збираються повертатися додому

«Дані соціопитування, проведеного на початку року, свідчать про те, що 40% переселенців, навіть за умови завершення бойових дій на Сході, не планують повертатися на Донеччину і Луганщину. Багатьом з них вже нікуди повертатися», — зазначив голова Харківської обласної ради Сергій Чернов на зустрічі з членом Парламентської Асамблеї ОБСЄ Кентом Хаерштедом 5 вересня.

За словами Чернова, багато переселенців із зони АТО вже значною мірою звикли до життя в Харківській області.

За його інформацією, на підтримку ВПЛ направляється близько 5% коштів обласного бюджету.

«Це відчутна сума, яку ми відриваємо від програм розвитку області. Наприклад, зі 190 тисяч переселенців 130 тисяч отримали медичну допомогу, з них 60 тисяч — стаціонарну», — навів приклад Чернов.

За даними Харківської облдержадміністрації, на початок серпня 2017 року в регіоні налічувалося приблизно 200 тисяч переселенців, 122 тисячі офіційно зареєстровані і отримують соціальну допомогу.

Нагадаємо, що заступник глави Міністерства з питань тимчасово окупованих територій і переміщених осіб Георгій Тука наприкінці минулого року заявляв, що близько 75 відсотків людей, які стали вимушеними переселенцями у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації в Україні, вже не повернуться для постійного проживання на Донбас за будь-яких умов.

Георгій Кобзар, «Захист прав вимушених переселенців»

Як переселенцям домогтися своїх прав при оформленні документів?

Одна зі сфер, де внутрішньо переміщені особи особливо часто відчувають дискримінацію, — оформлення документів, що засвідчують особу.

Приклади такої дискримінації і приклади успішної боротьби з нею обговорюються з представниками Експертної юридичної служби Сергієм Морозом та Ларисою Безугловою.

Видача паспортів

На сьогоднішній день видача паспортів, в тому числі і внутрішньо переміщеним особам, регулюється порядком постанови № 152 Кабінету Міністрів від 7 травня 2014 року, яка не говорить про те, що внутрішньо переміщені особи повинні подавати якісь додаткові документи. Вимога якихось додаткових документів є порушенням прав даних осіб.

— Що робити, якщо у вас вимагають додаткові документи?

— Можна викликати поліцію... Якщо співробітники ДМС вважають, що документів недостатньо, нехай відмовляють, але відмовити вони повинні письмово, та надати особі мотивовану відповідь згідно постанови 152 Кабінету Міністрів, яка в свою чергу не передбачає, що внутрішньо переміщена особа має подавати якісь додаткові документи.

Відсутність паперової пенсійної справи, яка лишилась на непідконтрольній території

Відсутність паперової справи — це проблеми Пенсійного фонду. Є порядок отримання пенсій для людей, які є переселенцями. Якщо переселенці позбавляються цього статусу, тобто прописуються на підконтрольній території України, і їм відмовляють у виплаті пенсій, посилаючись на відсутність паперової пенсійної справи, потрібно подавати до суду.

«Громадське радіо»

«Станция Харьков» набирает группы детей для занятий

Мы готовы к новому учебному году. Набираются группы для занятий:

Подготовка к школе, дети старше 5 лет, идут в школу в следующем сентябре (пусть приходит ребенок, с ним должны быть мама/папа, нужно взять цветные карандаши).

Английский язык 7–11 класс (ребенок, тетрадь и ручка).

Математика 5–11 класс (ребенок, тетрадь и ручка).

Математика, подготовка к ЗНО 10–11 класс (ребенок, тетрадь и ручка).

Все занятия проходят бесплатно. Акцент делается на детей переселенцев, но могут заниматься и дети-харьковчане/жители области.

Главное — желание ребенка заниматься.

Наш адрес:
г. Харьков, ул. Дмитриевская 20.
Телефон для справок 095 638 17 13 (звонить с 14.00 до 18.00).

«Станция Харьков»

Тренінговий курс з розвитку бізнес-навичок для людей з інвалідністю

«Центр підтримки мікробізнесу та самозайнятості» оголошує набір на участь у тренінговому курсі з розвитку бізнес-навичок

ПРОЕКТ USAID
ЕКОНОМІЧНІ МОЖЛИВОСТІ
ПОСТРАЖДАЛИМ ВІД КОНФЛІКТУ

ЗАПИС НА ТРЕНІНГ: КУРС З
РОЗВИТКУ БІЗНЕС-НАВИЧОК ДЛЯ
ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ
м. ХАРКІВ

ТРЕНІНГОВИЙ КУРС ВІДБУДЕТЬСЯ В РАМКАХ ПРОЕКТУ USAID «ЕКОНОМІЧНІ
МОЖЛИВОСТІ ПОСТРАЖДАЛИМ ВІД КОНФЛІКТУ», що виконується Українським Жіночим
Фондом та регіональним партнером проекту – ХОГО «Харківський обласний жіночий
ресурсний центр» - Centre of Gender Culture - Центр гендерної культури.

Формується група для людей з інвалідністю, що проживають у Харкові та Харківській області.

Відбір відбуватиметься на конкурсній основі.

Участь у тренінгах безкоштовна. Учасники та учасниці забезпечуються харчуванням та роздатковими матеріалами. За наявності квитків відшкодовується вартість проїзду з районів області до м. Харкова.

Заняття розпочинаються 1 жовтня й проходитимуть два рази на тиждень.

Реєстрація триватиме до 27 вересня.

Додаткова інформація за телефонами: **050-403-13-25; 050-910-06-61.**

Тренінговий курс буде проведений в рамках проекту «Економічні можливості постраждалим від конфлікту», який впроваджує Український Жіночий Фонд / Ukrainian Women’s Fund за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID).

Важливо: брати участь можуть не тільки переселенці, але і все люди з інвалідністю, що живуть у Харкові та області; для реєстрації потрібен документ про інвалідність (1, 2 або 3 група).

Кращі бізнес-плани, підготовлені слухачами за підсумками тренінгу, заохочуються коштами на організацію і розвиток своєї справи. Не пропустіть можливості!

«Захист прав вимушених переселенців»

#Громада_це: 1500 українців долучилися до фото-флешмобу на підтримку переселенців

Учасниці фото-флешмобу у Харкові, співорганізатор — ГО «Фонд «Професійний розвиток Харкова»

Загальні результати фото-флешмобу

Понад 1500 громадян долучилися до фото-флешмобу #Громада_це, що відбувся 2 вересня 2017 року в п'яти містах східної України — Бердянську, Дніпрі, Краматорську, Северодонецьку та Харкові.

Метою заходу, ініційованого Ресурсним центром ГУРТ у рамках спеціального медіа-проекту «Інформація для свідомих дій: почуй голос постраждалих внаслідок конфлікту на сході України», була консолідація громади й підкреслення позитивного внеску внутрішньо переміщених осіб у її розвиток.

Учасники фото-флешмобу із 10 запропонованих варіантів обирали свою асоціацію до слова «громада» та фотографувалися із нею, **виявляючи солідарність із громадянами, постраждалими внаслідок конфлікту на Донбасі.**

Ресурсний центр ГУРТ

Загалом співорганізатори у п'яти цільових містах сфотографували понад 1000 учасників. Інші ж обирали свої асоціації до слова «громада», але з різних причин відмовлялися від фото. Найпопулярнішими варіантами стали «розвиток» та «успіх»...

Переселенець із Донецька, пенсіонер, в минулому шахтар Василь Дудко — учасник заходу у Дніпрі — зазначив, що громада для нього — не пустий звук і що він хоче бути активним громадянином та спільно вирішувати проблеми, що стоять перед громадою, яка його прийняла. Він обрав варіант «підтримка», бо вважає, що важливо надавати підтримку один одному.

В Україні зберігається тенденція до зменшення офіційної кількості переселенців

Станом на серпень 2017 року, за даними Міністерства соціальної політики України, взято на облік 1 586 439 переселенців.

Рік назад, 29 серпня 2016 року, на обліку перебувало 1 705 363 ВПО. Таким чином, за вказаний період кількість переселенців зменшилась на 118 924 особи. ВПО можуть добровільно відмовитись від цього статусу, але інколи довідку переселенця анулюють без їх згоди.

Згідно з ЗУ «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», підставами для скасування довідки ВПО можуть бути:

- заява про відмову;
- якщо людина скоїла злочин;
- повернулася до покинутого місця постійного проживання (на термін більше ніж 60 днів, а у виняткових випадках більше 90 днів);
- виїхала на постійне місце проживання за кордон;
- подала завідомо недостовірні відомості.

Можна виділити такі загальні причини зменшення людей зі статусом ВПО: матеріальні труднощі, пов'язані з пошуком роботи і оплатою оренди житла, комунальних платежів, відсутність підтримки з боку місцевої влади та приймаючої громади, перевірки СБУ, страх за своє майно, яке залишилося на окупованих територіях.

«КримSOS»

Якщо ми тут — наш вибір очевидний

«**В**нучка, ну що там сьогодні, стріляли?» — зранку до моєї кімнати заходить бабуся. Серце розривається, дивлячись на стареньку. Що їй сказати? Вона знає, що я днями і ночами стежу за ситуацією в рідній Авдіївці, невеликому місті, що в кількох кілометрах на півночі від Донецька і є однією з найбільш «гарячих» точок Донбасу.

«Дмитрівна, прошу тебе, не хвилюйся. Ти ж пам'ятаєш, що нам потрібно всім разом повернутися додому? Тож, хвилювання лише погано відіб'ється на твоєму здоров'ї. Ти ж сама вчила нас триматися, бо всі хвороби через нерви».

Чи не кожен день одні й ті ж запитання. А відповідати що? Майже щовечора в Авдіївці починаються «феєрверки». Місто, що славиться на всю Європу найбільшим коксохімзаводом, здригається від вибухів і заходиться у плачі. Чи залишився там бодай один будинок без «прильотів»? Сумніваюся...

8 серпня 2017 року виповнилося 3 роки поневірянь нашої родини: бабусі, батька, матусі і, власне, мене з хлопцем і чотирилапою «подружкою» — той-тер'єром. Обставини склалися так, що довелося тікати зі своїх домівок.

Хто б що не казав, а на Донбасі справжня війна, а не АТО. Уявіть собі (хоча той, хто не відчув на собі, навряд зрозуміє), більше місяця життя у вологому і холодному підвалі. Картина, що дотепер перед очима — та, коли авіація наносила удари по Донецькому аеропорту. А так: відсутність світла, води, тепла, зв'язку, мінометні обстріли, ракети з «Градів», що проносяться над головами. Жахливі вибухи, після яких тремтиш і не можеш контролювати себе...

Їжу просто не переносиш на вигляд, їсти не можеш і не хочеш, через постійний страх. Перехресний вогонь, частина снаряду, що влучила в будівлю дідуся і бабусі, величезна діра в хаті і відсутність скла у вікнах. Потім похорон мого дідуся під обстрілом, на кладовищі присутні тільки його сини — мої тато і дядя — з копачами, бо постійно «працює» важка військова техніка. Якщо б щось завадило, довелося б ховати в городі...

Багато можна розповісти, але то не зараз. Рідних війна розкидала по всій Україні і не тільки. Зрозумійте одне, якщо навіть мої бабусі втекли, попри те, що казали — нікуди не поїдемо, будемо помирати на батьківщині, у зведених власними руками хатах, — то наскільки там неможливо було залишатися. Бідні мої бабусі, дитинство пройшло у війну: страшне, голодне і холодне. А зараз все повторюється для них знов, навіть, страшніше, бо військова техніка в рази серйозніша. Для мене і моєї родини життя зупинилося.

Душа наша там, вдома, а ми тут, в Харківській області. Перспективи — лише б вижити...

Дуже погано, що це здебільшого розуміють тільки ті, хто все те пережив. Для інших АТО на Сході — це приблизно те ж саме, що й конфлікт в Іраку — «далеко і не в нас»...

Спочатку жили у родичів в селі Артемівка, але потім почали шукати житло, знайшли в смт. Печеніги Харківської області... Не можу не сказати, що за цей час зустріли і познайомилися з багатьма людьми, більшість з них — добрі і співчутливі. На добрі тільки і тримається цей світ!

Але були й інші моменти. Наприклад: стоїмо в черзі на отримання виплат в банківській установі, якась жінка — чоловіку, що підійшов, незадоволено каже: «Та то сепаратистам гроші дають»...

Хочу звернутися до всіх читачів — будьте людьми! **Якщо ми тут — то наш вибір очевидний! Ми любимо Україну і хочемо єдності не на словах, а на ділі.** Тут життя продовжується, а там — у гарячих точках — ламаються долі людей, рушаються будинки, інфраструктура, нищаться міста. Там — вдома, ми були кимось, а тут доводиться починати все з нуля.

Вдячні Олені Чудік з родиною за житло і тепло, Ользі та Ірині за допомогу, родичам за первісний притулок. А також благодійним організаціям, які вийшли на нашу родину завдяки інформації, що була надана управлінням праці і соціального захисту населення і селищною радою.

Висловлюємо подяку Товариству Червоного Хреста у смт Печеніги, Міжнародній організації з міграції в Україні, Чугувській правозахисній групі за речі, ковдри, постільну білизну, продуктові набори, правову допомогу тощо.

Були б вдома, не було б багатьох потреб, а так вдячні за все!

Молимо про одне: щоб було, куди нам повернутися.

Щоб завершилася війна. Миру всім!

Ганна Єнушевська, «Захист прав вимушених переселенців»

Спецвипуск «Права вимушених переселенців» газети «Правова ПОЗИЦІЯ» видається у Харківській області міськрайонною громадською організацією «Чугувська правозахисна група» в рамках ініціативи «Зміцнення громадянського суспільства, журналістської спільноти та інтеграція внутрішньо переміщених осіб на території Харківської області» за підтримки Генерального консульства Федеративної Республіки Німеччина у Донецьку з тимчасовим офісом у Дніпрі.

Газета «Правова ПОЗИЦІЯ» зареєстрована Головним територіальним управлінням юстиції в Харківській області 21.07.2016 р.

Свідчення про держреєстрацію друкованого засобу масової інформації: серія ХК, № 2164-905Р.

Спецвипуск надруковано у Видавничому будинку «Балдрок». Поширюється безоплатно. Наклад 3000 екз. Адреса: м. Чугув, вул. Музейна, 16а. Тел.: 097-179-38-22.

Більше читайте на сайті «Захист прав вимушених переселенців» <http://www.pereselenci.kh.ua/>, надсилайте нам свої відгуки, побажання та матеріали для публікації на електронну адресу poziciya@i.ua!